

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**De Monstris Et Monstrosis, Qvam Mirabilis, Bonvs, Et
Ivstvs, In Mvndo Administrando, Sit Devs, Monstrantibvs**

Stengel, Georg

Ingolstadij, 1647

§. 11. Ob leuiores quoq[ue] culpas dæmoni in hominem dari potestatem.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-51168](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-51168)

ret. Id mœchæ fuit peracerbum. In ultionem igitur Kilianum interfici iussit. Sed & Geilana experta est diuinam Nemefin, à dæmone enim correpta truculentas pœnas dedit. Scribit in Arnolphi vita Lisiardus, D. Arnolphum cum pacem etiam atq; etiam suaderet, à Folcardo homine potente præ sanè arroganter contemptum fuisse: ob quem factum spiritus superbiæ in eum accepit potestatem, illumq; possidens miserandum in modum laceravit. Gundericus Wandalorum rex templum statuerat compilare; in ipso adhuc limine erat, cum eum vindex Genius malus anteuertit, & prius in illum, quàm ille in templum intrauit. Nihil hoc noui. Iam olim *Deus misit in impios iram indignationis suæ, indignationem, & iram, & tribulationem, immisiones per angelos malos.* Cur non per angelos malos? qui contra Pharaonem aliosque peccatores ipsas bestias armauit? Sunt angeli isti bestijs etiam sæuiores.

§. XI.

Ob leniores quoque culpas demoni in homines dari potestatem.

Sed bestia ista catenis vincta, custodijsque clausa tenentur; irrumperè non possunt,

Lisiard.
in vita S.
Arnolphi
cap. 41.

Plal. 77.
49.

S. August.
l. 4. de ci-
uit. c. 34.

Aug. III
de civ. ni
id. gl. III
c. 34

S. Hiero-
nym. in
vita Hila-
rij.

possunt, nisi in eos, quibus vel culpa talē
pœnam parat, vel Dei providentia. Quo
sensu S. Augustinus ait: *Potestas inimica
vincit, aut subiugat neminem; nisi societate
peccati.* Quamobrem quæstionem mouet,
& soluit in hunc modum. *Dicit aliquis, si
ligatus est diabolus, ut est, quare adhuc tan-
tum præualet? Verum est, fratres charissimi,
quia multum præualet: sed tepidis & negligen-
tibus, & Deum in veritate non timentibus do-
minatur. Alligatus est enim, tanquam canis
catenis innexus, & neminem potest mordere;
nisi eum, qui se illi mortifera securitate con-
iunxerit.* In adultis igitur ordinariè & ple-
rumque flagitium aliquod præcedit, quod
diabolo ianuam aperit, per quam in homi-
nem ingrediatur. Testem do D. Hierony-
mum, cuius hæc verba sunt: *In Gazensis
emporij oppido, virginem Dei, vicinus iuuenis
deperibat. Quicquid frequenter tactu, iocis,
nutibus, sibilis, & cæteris huiusmodi, quæ solent
moritura virginitatis esse principia, nihil pro-
fecisset, perrexit Memphim; ut confesso vul-
nere suo magicis artibus rediret armatus ad
virginem. Igitur post annum doctus ab Escu-
lapy vatibus subter limen domus puella tor-
menta quadam verborum, & portentosas si-
guras,*

guras, sculptas in eris Cyprij lamina defodit. Illico insanire virgo, & abiecto capitis amictu rotare crinem, stridere dentibus, inclamare nomen adolescentis. Magnitudo quippe amoris eam in furorem verterat. Perducta a Parentibus ad Monasterium seni (Hilarioni) traditur, ululante, statim, & confitente demone: Vim sustinui, inuitus sum adductus. Quam bene Memphi somnijs homines deludebam? O cruces! ô tormenta! qua patior? Exire me cogis, & ligatus subter limen teneor. Non exeo, nisi adolescens, qui ligauit, dimiserit. Tum senex, Grandis, ait, fortitudo tua, qui lino & lamina strictus teneris. Dic quare ausus es ingredi puellâ Dei? ut seruare, inquit, eam virginem Tu seruares proditor castitatis? cur non potius in eum, qui mittebat es ingressus? ut quid, respondit intrarem in eum, qui habebat collegam meum amoris demonem? Noluit autem sanctus iubere signa perquiri, ne aut solutus Damon incantationibus videretur recessisse, aut ipse sermoni eius accommodasse fidem, asserens fallaces esse demones, & ad simulandum callidos. Seuerè autem, reddita serenitate, increpuit virginem, cur fecisset talia, per qua demon intrare potuisset? Qualia autem ea fuerint non expressit,

pressit, vel ne virginem infamaret, vel, ut
minoris culpæ tam graui pœna, alios à
maioribus quoq; peccatis absterreret.

§. XII.

*Clariora exempla eorum, qui ob leues culpas,
traditi sunt diabolo cruciandi.*

S. Greg.
lib. i dial.
cap. 4.

Si enim in virgine inuenit, ob quod in
eam immigrare potuit immundus Spiri-
tus, quot causas habebit in Helena ali-
qua, aut Thaide? Atque ut, quæ leuiora
videntur, sufficere intelligas ad hospitij isti-
us apparatus, Romæ, *quadam die Dei fa-
mula ex monasterio virginum hortum ingressa
est, quæ lactucam conspiciens concupiuit, eamq;
signo crucis benedicere oblita, auide momordit:
sed arrepta à diabolo protinus cecidit. Cumq;
vexaretur, Patri Equitio sub celeritate nun-
ciatum est, ut veniret concitus, & orando suc-
curreret. Moxq; hortum idem pater ut in-
gressus est, cœpit ex eius ore quasi satisfaciens
ipse qui hanc arripuerat diabolus clamare, di-
cens: Ego quid feci? ego quid feci? Sedebam
ibi super lactucam, venit illa, & momordit me.
Cui cum graui indignatione vir Dei precepit
ut discederet, & locum in omnipotentis Dei fa-
mula non haberet. Qui protinus abscessit, nec
eam ultra contingere prauauit.* Itaque non
cogita-